DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVII. ZATURDAG den 14den FEBRUARY, 1829. N. 7

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

WY Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal wy berust hebben in de voordragt van President en Leden van den Raad van Civile en Criminele Justitie alhier, volgens welke partyen die zich voor het Collegie van Kleine Zaken op dit eiland door gemagtigden willen laten vertegenwoordigen, zullen kunnen volstaan met daartoe onderhandsche procuratien, op zegel geschreven, aan hunne gemagtigden te verleenen, mits dat dusdanige procuratien zullen zyn ingerigt volgens het bepaalde model betwelk hierby gevoegd wordt:

Zoo wordt de voormelde maatregel by deze tot algemeen narigt bekend gemaakt.

Gearresteerd op Curaçao den 22sten January 1829, het zestiende Jaar van Zyner Majesteits Regering.

RAMMELMAN ELSEVIER.
Ter ordonnantie,
W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, op Curaçao den 24sten daaropvolgende.

W. PRINCE, Sec.

Ondergeteekende verklaar by deze

magtig te maken om myne regtsvordering tegen

wegens

(of alle myne regtsvorderingen tegen

) voor het Collegie van Kleine Zaken waar te nemen en in geval van appel dezelve voor den Raad van Civile en Criminele Justitie te vervolgen, daarby verrigtende en nakomende al het gene tot het einde toe vereischt wordt, zoo en in diervoege als zelve tegenwoordig zynde, zoude kunnen of mogen doen; onder belofte van approbatie en ratificatie als naar regten.

Curaçao den

(De naamteekening van den magtgever.)

Curaçao den 26sten January 1829.

VAN wege het Collegie van Kleine Zaken alhier, wordt hierby bekend gemaakt dat, naar aanleiding van het 15de artikel des reglements voor de regtbanken van kleine zaken in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen bepaald is, dat, met uitzondering van dringende omstandigheden, de dag in de week tot de aangifte van actien welke voor het gemelde Collegie dienen moeten, zal zyn Woensdag en wel van 'smorgens negen tot 'snamiddags te twee ure, ter Algemeene Secretary.

De Secretaris by het Algemeen Bestuur,
W. PRINCE.

Gedrukt en te bekomen ter Drukkery alhier,

HET REGLEMENT
VOOR DE
REGTBANKEN
VAN KLEINE ZAKEN
IN DE
Nederlandsche West-Indische Bezittingen.

Copy.

Puerto Cavello, 24th January 1829.

Messrs. Rotgers Stagemann, &co.

Gentlemen!

Having this moment been shewn a Curaçao newspaper, in which I observe an advertisement of Mr. Samuel Lyon of that island appointing you his Attorney to settle claims which he "conceives" he has against me I therefore call upon you to know when you will be ready to act upon the said power. Your immediate answer will oblige

Your most obedient Servant,
(Signed) ALEX. KERR.

We the undersigned hereby certify that the above is a true copy of the original.
(Signed) AN. W. CRAWFORD.
WM. MC. WHIRTER.

Copy.

Puerto Cavello, 24th January 1829.

Mr. Alex. Kerr.

Sir!

As we are only occupied with the liquidation of our [illegible] in this place, we can the less [illegible] to act in the affairs of Mr. Lyon of Curaçao, and shall by first opportunity return to him the power he sent us for that purpose. This in answer to your note of to-day from your most obedient Servants.

(Signed(ppa. Rotgers Stagemann, &co.
in Liquidation,
B. RICKEHOFF.

We the undersigned hereby certify that the above is a true copy of the original.
(Signed) AN. W. CRAWFORD.
WM. MC. WHIRTER.

Copia.

Puerto Cavello Enero 24 de 1829.

Mui Señores Mios.

Este momento se acabo de enseñarme una Gazeta de Curazao en que reparo que hay un aviso del Señor Samuel Lyon de aquella isla, nombrando á vms. el apoderado de'l para arreglar las reclamas ó pretenciones que en su "concepto" tiene contra mi. Por esta razon quiero saber de vms. quando seran vs. pronto para desempeñarse de dicho poder, suplico la contestacion de vms. sin demora ninguna.

Soy de vms.
Obediente Servidor,
(Firmado) ALEX. KERR.

Señores Rotgers Stageman, &co.
Presente.

Nosotros los abajos firmados certificamos que esta es copia verdadera del original.
(Firmado) AN. W. CRAWFORD.
WM. MC. WHIRTER.

Copia.

Puerto Cavello Enero 24 de 1829.

Señor Alexandro Kerr.

Mui Señor Mio.

Como estamos solamente ocupado con la liquidacion de nuestro asuntos mercantiles en esta plaza, nosotros podemos mucho menos tener el gano para atender á los asuntos de Señor Lyon de Curazao, con la primera oportunidad volveremos á él su poder que nos mando con este intento. Esta es la contestacion á su carta con fecha de hoy de su obedientes Servidores.

(Firmado) ppa. Rotgers Stagemann y Ca.
en Lequidacion,
B. RICKEHOFF.

Nosotros los abajos firmados certificamos que esta es copia verdadera del original.
(Firmado) AN. W. CRAWFORD.
WM. MC. WHIRTER.

Copy.

Francis Landacta, Notary Public of this Canton.

I certify according to law and to those before whom the present shall appear, that in the Public Register under my charge, Mr. Samuel Lyon, on the 13th April in the year 1826, granted his full power to Mr. Philip Lyon, of which in the same date a copy was given to him.

I likewise certify, that having most particularly examined the Registers from that date to the present, it does not appear that the said power has been revoked. And at the request of Mr. P. Lyon I give this under my signature in Puerto Cavello twenty ninth of January One Thousand Eight Hundred and Twenty Nine.

(Signed) FRANCISCO LANDACTA,
Notary Public.

This is a faithful translation from the Spanish original.

MANUEL M. DE ROJAS,
Gov. Interpreter.

Puerto Cabello 29th January 1829.

In consequence of this power being exhibited to me, and Mr. Philip Lyon as the attorney of Mr. Samuel Lyon demanding the delivery of all property into his hands either of his brother or himself, I delivered the same over to him in July last and acquainted Mr. Samuel Lyon of the same.

ALEX. KERR.

Copia.

Francisco Landacta, Escrivano Publico de este Canton.

Certifico conforme á dro. y para ante los Señores que la presente vieren, como en el rexistro publico de mi cargo, el Señor Samuel Lyon en trece de abril del año de mil [illegible] otorgo poder amplisimo á favor del Señor Felipe Lyon, del que, y en la misma fecha se le dio testimonio. Ygualmente certifico, que haviendo rexistrado escrupulosamente los rexistros desde aquella fecha hasta la presente no aparece revocado dicho poder. Y a pedimiento del Señor Felipe Lyon doy este que firmo en Puerto Cabello á veinte y nueve de Enero de mil ochocientos veinte nueve.

(Firmado) FRANCISCO LANDACTA,
Escrivano Publico.

Es copia fiel del original.

MANUEL M. DE ROJAS,
Inter. de Gobierno.

Puerto Cabello Enero 29 de 1829.

Este poder fue presentado á mi por Señor Felipe Lyon, como el apoderado de su hermano Señor Samuel Lyon, exigio la entrega en sus manos de toda propiedad que pertenecia á su hermano ó á el, Entregé lo mismo á el, en el mes de Julio ultimo pasado, dando aviso al Señor Samuel Lyon de lo mismo.

ALEX. KERR.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 13den February 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 15¼ Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende maakt aan het geëerde publiek en byzonder aan zyne vrienden bekend, dat hy de Apotheek van Mejufvrouw De weduwe D. de Graaff gekocht heeft en zyne Nieuwe Apotheek met vele versche Medicynen voorzien en in hetzelfde lokaal gevestigd heeft. Hy verzekert zyne begunstigers van eene prompte bediening, en beveel zich in hunne voortdurende gunst.

C. W. ZEPPENFELDT.

Den 29sten January 1829.

NB.—Er wordt gevraagd een Jongeling van 12 á 14 jaren oud, van eene fatzoenelyke familie, als leerling in eene Apotheek; iemand hiertoe genegen zynde, vervoege zich tot nadere informatie en voorwaarden by
C. W. ZEPPENFELDT.

WY Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat de navolgende door het Gemeente-Bestuur alhier ontworpene wetten respectivelÿk op de heffing van belastingen op de veer en vrachtponten en van twee percent der bÿ publieke opveiling verkocht wordende vaste goederen en slaven, als mede op het patent regt van snuif fabrieken en snuif winkels; luidende dezelve als volgt.

Concept Wet op de belasting der Veer-en Vracht ponten.

Art. 1. Van en met den 1sten Januarÿ 1829 zal er op alle veer en vracht ponten, eene belasting van 75 Centen in de maand geheven worden.

Art. 2. Alle eigenaars van ponten, zullen gehouden zÿn om voor de eerste maal voor of uiterlÿk op den 10den Januarÿ 1829 ter Secretarie van het Gemeente-Bestuur dezelve aantegeven, terwÿl zÿ voor elk naargaans aanteleggene pont eene gelÿke aangifte zullen moeten doen, alvorens dezelve te mogen laten varen.

Art. 3. Van deze belasting zullen echter zÿn uitgesloten alle ponten die voor eigen gebruik gehouden worden, vooral door lieden die op Scharlo, aan de klippen of elders woonachtig zÿn, en dezelve uitsluitelÿk voor het overbrengen van zich zelven of hunne familien gebruiken, tot onderscheiding van andere aan belasting onderworpene ponten, zal achter op dezen behalve het in het 4de artikel bepaalde nommer, verder nog het woord "Vrÿpont" in duidelÿke letters moeten geplaatst zÿn.

Art. 4. Alle ponten zullen op de achter steven zoo van binnen als van buiten gemerkt zÿn, met een in duidelÿke cÿfferletters gesteld nommer, hetwelk door of van wege de eigenaars zelven daarop zal geplaatst en aan hen bÿ de aangifte ter Secretarie opgegeven worden.

Art. 5. Het zal aan niemand [illegible] zÿn veer of vracht ponten te houden, zonder tot dat einde voorzien te zÿn van een door den Ontvanger van het Gemeente-Bestuur afgegeven geregistreerd en door den Commissaris van Policie geviseerde permit, hetwelk alle drie maanden en wel voor of uiterlÿk op den 10den der maand, volgende op de laatste van het verloopene kwartaal, vernieuwd of verlengd zal worden.

Art. 6. Dewÿl de vrÿponten, zoo als bÿ het 3de artikel is bepaald van belasting zÿn vrÿgesteld, zal het aan geen eigenaar van zoodanige vrÿpont veroorloofd zÿn, dezelve te doen varen of laten varen, tot het overbrengen van persoonen of vrachten en zullen de zulke welke bevonden worden zich daaraan schuldig te maken dezelfde boete verschuldigd zÿn en moeten voldoen, als voor de andere vracht en veer ponten bÿ het 10de artikel is vastgesteld.

Art. 7. Deze belasting dewelke kwartaals wÿze wordt geheven, zal alle drie maanden aan den Ontvanger van het Gemeente-Bestuur voor uit, en binnen den in het 5de art. bepaalden tÿd, tegen ontvangst van het vereischte permit worden voldaan.

Art. 8. Bÿ het aangeven naargaans, van eenige veer of vracht pont, zal de belasting gerekend worden integaan met het kwartaal, volgende op dat, waarin de aangifte geschied is, en ook dadelÿk bÿ de ontvangst van het permit worden voldaan, terwÿl wanneer eene belaste veer of vracht pont in eigendom overgaat, aan eenen anderen die dezelve als zoodanig wil laten blÿven varen, zulks zal vermogen te geschieden, gedurende het kwartaal waarvoor de belasting door den vorigen eigenaar reeds is voldaan, mits dat eene zoodanige eigenaar by het verkoopen van zÿne pont, den naam van den genen aan wien dezelve verkocht is, ter Secretarie van het Gemeente-Bestuur opgeeft, en zorgt dat dezelve voor den laatsten dag van het kwartaal van zÿnen naam door mondelinge aangifte ter voornoemd Secretarie is afgeschreven.

Art. 9. Ingeval iemand eene belaste veer of vracht pont niet verder zoude willen aanhouden, zal hÿ daarvan uiterlÿk op den laatsten dag van het kwartaal waarvoor hÿ de belasting voldaan heeft, ter opgemelde Secretarie kennis geven; de afschrÿving van een zoodanige pont zal dan worden bewerkstelligd, en van dezelve door of van wege den Ontvanger van het Gemeente-Bestuur aan den Commissaris van Policie kennis gegeven worden, wanneer echter deze aangifte binnen dien termÿn niet is geschiedt, zal de belasting van het volgende kwartaal, al werd ook op zÿn verzoek de belaste pont afgeschreven, door den eigenaar verschuldigd zÿn.

Art. 10. Alle ponten die bevonden worden te varen, zonder voldaan te hebben aan hetgene bÿ het 3de, 4de en 5de artikel is voorgeschreven, zullen telken reize, van daarop betrapt te worden, eene boete verbeuren van twee guldens, en zullen deze pont of ponten aangehaald en voor de belasting en verschuldigde boete verkocht worden.—Indien echter de eigenaar mogt verkiezen het verschuldigde binnen drie maal vier en twintig uren te voldoen, zal de pont ontslagen en aan hem terug gegeven worden.

De invordering der belasting en boete zal bÿ parate executie op de aangehaalde pont, of wel van den eigenaar kunnen geschieden, en zal daarmede gevolgd worden hetgeen opzigtens de middelen, indien de eigenaar daarvoor wordt aangesproken, bÿ publicatie van Gouverneur en Raden van Policie dd. 21sten Februarÿ 1827 is vastgesteld.

Art. 11. De ingevorderde belasting zal aan den Ontvanger door den Commissaris van Policie dadelÿk na den ontvangst worden uitbetaald, en zal de door hem ontvangene boete, onder den onderschout en de onder agenten van Policie, namelÿk voor de eerste een derde en voor de laatsten gezamenlÿk twee derden worden verdeeld.

Art. 12. De Ontvanger van het Gemeente Bestuur die van de belaste ponten een register moet houden, zal vóór of op den 15 van de maand, volgende op de laatste van het verlopene kwartaal, aan den Commissaris van Policie opgeven al de genen dewelke in gebreken mogten gebleven zÿn, hun permit te vernieuwen, of hunne ponten binnen den bepaalden tÿd af te schrÿven. De Commissaris van Policie zal daarop dadelÿk in voege als bÿ art. 10. is voorgeschreven, met de invordering der verschuldigde belasting en boeten voortgaan.

Aldus gedaan en onder nadere goedkeuring gearresteerd in de vergadering van het Gemeente-Bestuur in het Huis der Gemeente op Curaçao den 21 Julÿ 1828.

Bÿ indispositie van den President,
(w. g.) B. A. CANCRYN, 1 Weth.
Ter ordonnantie van denzelven,
(w. g.) I. J. RAMMELMAN ELSEVIER, jr. Sec.

Gearresteerd onder nadere goedkeuring des Konings, in de vergadering van den Hoogen Raad gehouden alhier aan Paramaribo den 12den December 1828.
(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van den Gouverneur Generaal in Rade,
De Algemeene Secretaris,
(w. g.) R. VAN REES AZ.

Concept Wet op de belasting van 2 ten honderd van de bÿ publieke opveiling verkochte vaste goederen en Slaven.

Art. 1. Van en met den 1sten Januarÿ 1829 zal er van de netto opbrengst der bÿ publieke opveiling te verkoopene vaste goederen en Slaven ten behoeve van de kas der gemeente eene belasting worden betaald van 2 ten honderd te dragen namelÿk de eene helfte door den kooper, en de andere helfte door den verkooper.

Art. 2. De Vendu Meester dezes eilands zal verpligt zÿn, deze belasting te innen en maandelÿks aan den Ontvanger van het Gemeente Bestuur te verantwoorden, en zal bÿ Vendu Meester zorgen, dat er bÿ de verkoop van eenig vast eigendom of van Slaven in de conditien die worden voorgelezen van de bÿ het 1ste artikel vermelde belasting worde melding gemaakt.

Aldus gedaan en onder nadere goedkeuring gearresteerd in de vergadering van het Gemeente-Bestuur in het Huis der Gemeente op Curaçao den 21 Julÿ 1828.

Bÿ indispositie van den President,
(w. g.) B. A. CANCRYN, 1 Weth.
Ter ordonnantie van denzelven,
(w. g.) I. J. RAMMELMAN ELSEVIER, jr. Sec.

Gearresteerd onder nadere goedkeuring des Konings, in de vergadering van den Hoogen Raad gehouden alhier aan Paramaribo den 12den December 1828.
(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van den Gouverneur Generaal in Rade,
De Algemeene Secretaris,
(w. g.) R. VAN REES AZ.

Concept Wet op het patent regt van Snuif Fabrieken en Snuif Winkels.

Art. 1. Alle snuif fabrieken en snuifwinkels zullen, beginnende met den 1sten Januarÿ 1829, voorzien moeten zÿn van een patent, hetwelk maandelÿks vóór of uiterlÿk op den 10den dag der maand vernieuwd moeten worden.

Art. 2. De genen die snuif fabrieken of snuif winkels houden, zullen, voor de eerste maal, daarvan vóór den 10den Januarÿ ter Secretarie van het Gemeente-Bestuur aangifte moeten doen en zullen zÿ aldaar tegen betaling hun patent ontvangen.

Art. 3 De snuif fabrieken of snuif winkels zullen in twee klassen verdeeld zÿn, onder de eerste zullen worden gerangschikt al de snuif fabrieken en winkels die in het groot en onder de tweede klasse, die welke in het klein verkoopen.

Art. 4. Het patent regt van snuif fabrieken of snuif winkels zal zÿn voor de 1ste klasse *f* 8 : 00 's maands, voor de tweede klasse *f* 4 : 00.

Art. 5. Niemand zal vermogen eenige snuif fabrieken te hebben, noch snuifwinkels te houden zonder daartoe van een patent voorzien te zÿn, op poene van eene boete van *f* 150 ten behoeve van den aanbrenger, van de kas van het Gemeente-Bestuur, en van den Commissaris van Policie ieder gelÿk voor een derde.

Art. 6. Bÿ aldien, eenig eigenaar van eene snuif fabriek of houder van eene snuif winkel, dezelve niet verder wilde voortzetten zal hÿ daarvan vóór of uiterlÿk op den laatsten van de maand ter Secretarie van het Gemeente-Bestuur kennis geven, alwaar de afschrÿving dadelÿk zal gedaan en daarvan aan den Commissaris van Policie kennis gegeven worden, deze aangifte niet, geschied zÿnde, zal de eigenaar of houder de belasting der ingegane maand vóór of uiterlÿk op den 10den derzelver maand moeten voldoen.

Art. 7. De eigenaars van snuif fabrieken of houders van snuifwinkels, dewelke de afschrÿving in voege als bÿ het 6de artikel is bepaald niet bewerkstelligd noch de belasting betaald hebben of wel in gebreken gebleven mogten zÿn, het vernieuwde patent vóór den 10den der ingegane maand af te halen en te voldoen, zullen gehouden worden in de bÿ het 5de art. vastgestelde boete vervallen te zÿn, en zal daarvan door den Ontvanger van het Gemeente Bestuur aan den Commissaris van Policie, zoo ter invordering der belasting als der boete, worden kennis gegeven.

Art. 8. De invordering van de belasting of van de boete en gemaakte onkosten zal bÿ pandhaling en parate executie geschieden, zoo en in diervoege als bÿ publicatie van Gouverneur en Raden van Policie dd. 21sten Februarÿ 1827 is bepaald.

Aldus gedaan en onder nadere goedkeuring gearresteerd in de vergadering van het Gemeente-Bestuur in het Huis der Gemeente op Curaçao den 31 Julÿ 1828.

Bÿ indispositie van den President,
(w. g.) B. A. CANCRYN, 1 Weth.
Ter ordonnantie van denzelven,
(w. g.) I. J. RAMMELMAN ELSEVIER, jr Sec.

Gearresteerd onder nadere goedkeuring des Konings, in de vergadering van den Hoogen Raad gehouden alhier aan Paramaribo den 12den December 1828.
(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van den Gouverneur Generaal in Rade,
De Algemeene Secretaris,
R. VAN REES AZ.

Door den Hooge Raad zÿn goedgekeurd en gearresteerd en door Zÿne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, aan ons ten fine van executie zÿn toegezonden.

Gearresteerd op Curaçao den 11den Februarÿ 1829, het 16de Jaar van Zÿner Majesteits Regering.
(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.
Ter ordonnantie,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 12den daaropvolgende.
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

VERMITS er geene inschryving voor drinkbaar water ten behoeve van het Fort Bekenburg is gedaan, zoo wordt ter kennis gebragt van die gene welke daartoe genegen mogten zyn, als dat de billetten daarvoor tot uiterlyk op Maandag den 16den dezer zal worden aangenomen en aan de minst inschryvende onder nader approbatie van den Hoog Ed. Gestr. Heer Directeur ad-interim dezer Kolonie de leverantie zal worden verleend.

De Boekhouder Controlleur,
J. PH. BOSCH.

Den 12den February 1829.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

BENOODIGD zynde ten behoeve der Lands Slaven op het eiland Bonaire en alhier 3,000 Ellen Witte Coletten min of meer, zoo brengt de Boekhouder Controlleur ter kennis van die gene die gading mogte hebben, dat de beslotene billetten van inschryving van heden tot Dingsdag morgen vóór twaalf ure zullen worden aangenomen en de leverantie daarvan aan de minstbiedende onder approbatie van den Hoog Ed. Gestr. Heer Directeur ad-interim dezer Kolonie zal worden toegekend.

De Boekhouder Controlleur,
J. PH. BOSCH.

Den 12den February 1829.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 12den February 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand February zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 40 Centen per pond.
Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 30 Centen per pond.
Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 23 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—FEBRUARY.

7.	brik Triton, Webber,	St. Thomas
9.	brik Maria, Laragosa,	Porto Rico
	—— Fanny, De Haseth,	Rocas
	golet Aurora, De Haseth,	dito
10.	bark Maria Manuela, Fernandez,	Coro
	golet Amable Maria, Sillé,	Barcelona
12.	bark Drie Gebroeders, Flemming,	Aruba
	golet Carolina, De Haseth,	Isle d'Aves
	schip Jeannette Adelaida, Breukemeye,	Amsterdam
13.	golet Neptune, Haste,	St. Thomas

UITGEKLAARD—FEBRUARY.

7.	brik Maria & Jacoba, Bart,
	golet Hiët, Jones,
9.	faluche Maria, Albertier,
11.	golet Maria, Rotjes,
12.	—— Amicitia, Hoeverts,
13.	—— Favorite, Dejongh,
	—— Columbus, Barken,

Verleden Maandag den 9den dezer is de Nederlandsche Brik Maria & Jacoba, kapitein J. J. Bart, naar Amsterdam vertrokken, geconvoijeerd door Z. M. Brik de Courier tot door de Mona Passaat.

Als Passagiers met de Maria & Jacoba, de Weled. Gestr. Heer W. Blanken, 1ste Luitenant by de Artillerie en Mevrouw Dew. D. C. Scheidius en Kindje.

Op Donderdag den 12den dezer is alhier van Amsterdam aangekomen het Nederlandsche schip Jeannette Adelaida, kapitein Breukemeye, gedeeltelyk afgeladen door de West-Indische Handel Maatschappy te Amsterdam. Wy hebben by deze gelegenheid Nederlandsche kouranten ontvangen, loopende tot den 26sten Dec. ll., waaruit wy eenige uittreksels gemaakt hebben.

UITTREKSELS UIT NEDERLANDSCHE KOURANTEN.

Jassy, Dec. 5.—By zoortduring komen Russische troepen van den regter Donau oever alhier aan, welke in onderscheidene distrikten worden gekantonneerd. De generaals de Witt en Soffianoff z n gisteren naar Bessarabie vertrokken om aldaar de transporten rekruten te organiseren. Alhier worden verwacht de graven van Pahlen en Daschkoff en de heer van Minziaky, als wanneer men vele veranderingen in het bestuur der provincien te gemoet ziet.

Een koerier welke dezer dagen uit Petersburg alhier is aangekomen, heeft een Keizerlyk rescript aan den veldmaarschalk graaf van Wittgenstein overgebragt, waarin hem, onder dankbetuiging voor zyne bewezene diensten en met aanmoediging om met nieuwen yver daarin voorttegaan, wordt te kennen gegeven dat zyn verzoek om met verlof naar zyne landgoederen in Rusland te mogen gaan, by de tegenwoordige omstandigheden, waarby zyne tegenwoordigheid ter reorganisatie van het leger zoo noodzakelyk is, niet kan ingewilligd worden, weshalve Z. M. ook een veldjager aan de gemalin van den veldmaarschalk had gezonden met uitnoodiging zich naar haren gemaal in Jassy te begeven. (Uit dit berigt ziet men weder dat de uitgestrooide tyding alsof die veldmaarschalk in ongenade was gevallen en naar Rusland zoude vertrekken, geheel ongegrond en slechts verzonnen is geweest.)

Petersburg, Dec. 9.—Een onzer dagbladen bewyst dat het doel van den veldtogt is bereikt, en zeer gezegend voor Rusland is uitgevallen, en zegt: "Slechts 6 maanden zyn verloopen en reeds hebben wy in Europa: Moldavie, Groot-en Klein Walachye en een groot gedeelte van Bulgarie veroverd, *acht* vestingen genomen, benevens de versterkte positien aan den Donau en *twee* vyandelyke legers. Onze zegeteekens zyn: 937 kanonnen, 180 vanen en een onmetelyke voorraad van oorlogsbehoeften, 17 groote en 45 kleine vaartuigen werden deels in den grond geboord, deels veroverd. *Negen* Pacha's en 22,500 man hebben de wapenen voor onze troepen nedergelegd, en duizenden Bulgarischen familien zyn van het Turksche juk bevryd. In Azie zyn 3 pachaliks of provincien, met 6 belangryke vestingen, 3 sterktens en 3 legers veroverd, en in dezelve 313 kanonnen, 195 vanen, 11 paardestaarten. Aldaar werden gevangen genomen 8 Pacha's en 8000 soldaten. Een korps van 30,000 man Turken werd geslagen en verstrooid, en ook hier werden vele duizenden famílien, die de Turken als kudden vee voor zich uitdreven, bevryd en aan hun vaderland terug gegeven, om onder de bescherming van Rusland, veilig te wonen.

Alle deze voordeelen kosten ons 8 kanonnen die vóór Schumla verloren gingen en omtrent 6000 dooden. (De vrienden der Turken weten dit beter en zeggen dat het korps van Wittgenstein alleen 35,000 man heeft verloren en dat de Russen vele honderden stukken geschut in den loop hebben gelaten.) Thans is de linie onzer troepen getrokken van Kalefat en Widdin tot aan Varna. Zy hebben voorposten aan de Kamtschik, Dewec bezet en Basardschik en Prawodi gedekt. Van Schumla, welkers insluiting gedurende den winter onnoodig was, en van Silistria, alwaar de vorst en de overstroomingen de voortzetting der belegering onmogelyk maakten, zyn onze troepen naar Moldavie en Walachye getrokken om de winterkwartieren te betrekken.

Lissabon, 6den Dec.—De zaken alhier schynen eene andere wending te zullen nemen, en wel op aanrading van eenige hoven; zeker is het dat de gruwelykheden van Don Miguel te ver gingen en dat zulks de aandacht der Mogendheden tot zich heeft getrokken, die dan ook begrypen dat men de onmenschelykheid van een *onwettig* vorst paal en perk diende te stellen. Hoe het zy, het ministerie heeft bevelen doen afvaardigen om de personen die te Setubal, Elvas, Borba enz., onschuldig in de gevangenis zyn geworpen, waaronder eenige buitenlandsche consuls, vele Engelsche onderdanen enz., weder in vryheid te stellen. Dit bevel, tegenstrydig met het stelsel van den overweldiger die Portugal in eene algemeene gevangenis wilde veranderen, heeft veel tegenstand gevonden en wel van de zyde der Koningin moeder. Ten gevolge dezer orders moest de Corregidor van Elvas 34 gevangenen ontslaan, doch het 17de reg. van linie, een gedeelte van het leger van den beruchten de Chaves, dat de Koningin moeder geheel is toegedaan, verzettede zich hier met geweld tegen. De Corregidor verzocht van den militairen gouverneur der provincie hulp, welke het 1ste reg. jagers te paard en het 5de reg. van linie zond; deze drie korpsen waren spoedig handgemeen en de burgers waren getuigen van een bloedig gevecht in de straten van Elvas. Nadat er een honderdtal van beide zyden, als slagtoffers van eenen burger-oorlog gevallen waren, en het bloed langs de straten stroomde, moest het 17de reg. in de kaserne vlugten en de wapenen nederleggen, en nu eerst kon de Corregidor zynen last volbrengen en de 34 gevangene burgers aan hunne huisgezinnen terug geven.

Te Borba, provincie Alentejo, is het nog bedroevender afgeloopen: zoodra de Miguelisten hadden vernomen dat de regtbank in de vryheidstelling van 21 gevangenen had bevolen, wilden zy zulks voorkomen, snelden naar de gevangenis en vermoordeden op eene onmenschelyke wyze hunne landgenooten, wier misdryf was dat zy de *legimiteit* voorstonden.

Te Setubal zyn de consuls en alle Engelsche onderdanen in vryheid gesteld op order eener ministeriele aanschryving, die zeer opmerkenswaardig is, en waarby de regter Barrio wordt afgezet en in staat van beschuldiging gesteld, als hebbende den Engelschman O'Brien van den 13den Oct. tot den 29sten Nov. in de gevangenis gehouden, "hetgeen als eene misdaad kan worden "beschouwd, vooral daar zulks strydig is met de ver- "dragen met eene buitenlandsche natie gesloten, welke "verdragen des te nauwkeuriger hadden moeten na- "gekomen worden, *dewyl er tusschen die natie en Portu-* "*gal de grootste vriendschapsbetrekkingen bestaan.*"

Het blykt dus dat Engeland zich een weinig heeft doen gelden. Ook de Fransche consul Blanchet heeft aan den minister Santarem eene krachtdadige nota nopens de Fransche onderdanen overgegeven, en dit gevoegd by de vrees voor eene landing der *Pedroïsten*, en voor de nadering der Guerillas, heeft eenige verandering te weeg gebragt, alhoewel tegen den zin der *Miguelisten.*

Het gerucht liep gisteren dat de guerilla van den majoor Serpa Pinto eene beweging op Porta had gemaakt, en dit gerucht schynt niet geheel ongegrond te zyn, dewyl gisteren avond het 4de reg. kavalerie naar Porto is gezonden en men nog een reg. infanterie derwaarts wil zenden.

Ancona, Dec. 8.—Volgens brieven uit Corfu waren alle de Fransche troepen, op 1,500 na, welke de bezetting van Patras en het kasteel van Morea uitmaken, te Navarino byeengetrokken. Te Patras, alwaar zich de Fransche generaals Higonnet en Schneider bevinden, waren meer dan 10,000 Grieken van alle kanten aangekomen om zich aldaar neder te zetten. Men hield zich yverig bezig met het bouwen van huizen ten einde deze ongelukkigen, die langen tyd in ellende hebben verkeerd, woningen te bezorgen. Men verwacht aldaar den graaf Capo d'Istria. De landengte van Korinthe werd steeds versterkt. De Grieken, welke reeds Salona belegeren, willen ook op Missolonghi trekken om die stad intesluiten. By Prevesa zyn zy ook nog vechtende.

Frankfort, Dec. 21.—Met verlangen ziet wy de berigten uit Konstantinopel te gemoet, want daar de Christen aanhangers der Turken reeds zonder ophouden spreken van de verliezen der Russen, en dezelve gelykstellen met die der Franschen by hunnen aftogt van Moskau, zoo is het te verwachten dat de Turken zelve, nog veel meer ophef daarvan zullen maken; de *Courier van Smirna* zegt dat de Sultan binnen 3 maanden, 400,000 man byeen zal brengen, zonder de garnizoenen der vestingen te rekenen, en dat er 10,000 man met 80 kanonnen naar Varna zyn gezonden. De vrienden der Turken maken het nog fraayer en zeggen dat Varna, eene vesting zonder muren en met slechts 6000 man Russen, reeds door 30,000 man is omcingeld, en zich welligt reeds heeft overgegeven; dat het Russische leger, even als dat der Franschen in 1813, vlugtende is en dat de Turken elk oogenblik als overwinnaars in Wa achye zullen rukken. Even als de Russen, tengevolge van den ongelukkigen togt der Franschen naar Moskau, daarna in Parys trokken, is het nu ook te verwachten dat de Turken eerstdaags in Petersburg zullen trekken. Door het overdryven van de verliezen der Russen, maken de aanhangers der Turken de zaak belagchelyk, inzonderheid om dat zy den Sultan gelegenheid om het Heilige Vaan des Profeets als overwinnaar weder in de Turksche hoofdstad terug te kunnen voeren, te meer om dat de Profeet de Turken gunstig is geweest en door storm, regen, sneeuw en vorst, de gehaatte Moskovieten heeft verdreven. Uit Weenen schryft men dat vele schepen der Russen, die levensmiddelen naar Varna zouden voeren, door stormen vergaan zyn, waaronder ook het schip met de kanonnen uit Varna, bestemd ter oprigting van een gedenkteeken te Warschau, dit schip was in de haven van Burgas tegen een ander Russisch schip gestoten en beide waren gezonken. Alle deze berigten verdienen intusschen weinig geloof, als komende uit eene bron, waaruit reeds veel onzuiver en onwaar is gekomen.

TURKYE.

De volgende berigten, in het Regeringsblad van St. Petersburg medegedeeld, verspreiden eindelyk eenig meerder hoewel nog niet het gewenschte licht over de jongste voorvallen op het oorlogs-tooneel, waaromtrent men zich zoo lang met louter geruchten heeft moeten vergenoegen.

"Ingevolge het algemeene ontwerp voor de krygsbewegingen". leest men daar, "begon de derde afdeeling voetvolk. op den 15den October, haren terugtogt van vóór Schumla. Tot den 19den werd dezelve door den vyand niet in het minst verontrust, kleine benden Turken, die zich van tyd tot tyd in den rug der achterhoede vertoonden, waagden geene poging om de beweging onzer troepen te belemmeren. Doch den 19den moest de afdeeling eenen hollen weg tusschen boschachtige heuvels doortrekken, en nu werd de achterhoede door den vyand aangetast, die met 8000 man uitgelezene ruitery benevens eenig voetvolk en geschut uit Schumla gevolgd was. In spyt van alle zyne pogingen, werd hy met een groot verlies teruggeslagen, en de togt der afdeeling naar de bepaalde plaats (Silistria), werd verder niet gestoord, ofschoon de slechte toestand van den weg, die door het onverwacht ingevallen regenachtige en koude weder bedorven was, denzelven van dag tot dag moeyelyker maakte.

"Hetzelfde weder heeft ook den voortgang der belegeringswerken voor Silistria zeer opgehouden. Desniettegenstaande werden dezelve zoo goed mogelyk voortgezet; doch toen de vlakte, waarop de loopgrachten moesten aangelegd worden, geheel overstroomd, en de toevoer van benoodigdheden onmogelyk werd, besloot de Opperbevelhebber Graaf *Wittgenstein*, den 2den November, de belegering in een bombardement te veranderen, hetwelk ook gedurende twee dagen en twee nachten met goed gevolg plaats had. Intusschen begon het hard te vriezen, de batteryen en de hutten der krygslieden werden onder den sneeuw bedolven, en op den Donau vormden zich groote ysschotsen. Zoo belemmerde de natuur zelve, door het begin van eenen winter, die zelfs onder de noordelyker hemelstreken buitengewoon streng zoude voorkomen, den voortgang der belegering, en dreigde de gemeenschap met den linker Donau-oever en den toevoer van levens-en krygsbehoeften geheel en al af te snyden. Het beleg van Silistria werd derhalve opgebroken, en den 10den November begonnen de 2de en 3de afdeelingen, in twee kolonnen, den togt naar de winterkwartieren, welke haar in Wallachye aangewezen zyn. De eene kolonne ging by Kalarasch (schuins tegen over Silistria) op vaartuigen der Donauvloot over de rivier; de andere by Hirsova, met uitzondering der 6de divisie voetvolk, welke met de ruitery en de Donsche krygsbenden achter bleef, om deze beweging te dekken.

"Om de bezetting van Silistria in het oog te houden, blyft eene sterke afdeeling der vloot voor deze vesting liggen, terwyl op den linker Donau-oever het vlek Kalarasch versterkt wordt. Zoo worden ook op geschikte plaatsen, tegen over de vestingen, die nog in handen der Turken zyn, verschansingen opgeworpen.

"Volgens berigten uit Varna en de omstreken is aldaar niets belangryks voorgevallen, en heeft de vyand zich nergens vertoond.

"In Klein Wallachye is de vesting Kalafat door onze wapenen vermeesterd geworden. De Generaal-Adjudant, Baron *Geismar*, had van den schrik, die de Turken ten gevolge van den val van Varna en de nederlaag van den Pacha van Widdin by Bajalescht, overvallen had, gebruik gemaakt, en het ontwerp gevormd, eenen aanslag op Kalafat te wagen. Deze stoute onderneming gelukte volkomen. Na eenen togt van ruim 10 uren in éénen nacht afgelegd te hebben, verscheen hy onverwacht vóór de vesting; en de verschrikte bezetting ontruimde dezelve met de grootste overhaasting en vlugtte over den Donau naar Widdin, waarby zeer velen hunnen dood in de rivier vonden. Nadat men de vesting bemagtigd had, werd dezelve onverwyld ook naar de zyde van Widdin versterkt, zoodat zy tegen alle vyandelyke overvallen volkomen beveiligd is. Het bezit dezer vesting is in zooverre zeer belangryk, als daardoor Wallachye tegen de invallen der Turken van dien kant beschermd wordt."

Voor de Curaçaosche Courant.

MYN HEER DE REDACTEUR!

Vermits er, ten gevolge van het stranden van Z. A. C. M. Fregat L'Amazone, in den voormiddag van den 5den dezer op den linker oever van den havenmond, geruchten in omloop zyn die al dadelyk en in het toekomende van eenen nadeeligen invloed kunnen wezen voor myn persoon en de uitoefening van myn beroep, zoo verzoek ik UED. het hierbygaande Certificaat van den Heer Kommandant van het opgemelde fregat en het daarby gevoegde translaat in uwe Courant te insereren, wel verzekerd zynde dat op het lezen daarvan alle gevolgtrekkingen zullen ophouden die men uit het vorenbedoelde geval beeft willen maken.

Ik heb de eer te zyn,

UED. Dw. Dienaar,
ANTHONY BARETH,
Loods.

Curaçao den 12den February 1829.

Il s'est repandu à terre des bruits entièrement faux sur le compte de Mr. Antoine Bareth, Pilote du Roi.— Il n'entre point dans le caractère Français de manquer d'egards envers un homme deja assez malheureux d'un evenement dont personne n'est à l'abri. Nous n'avons eu qu'à nous louer de son zèle et de son activité pendant tout l'echouage, et toutes les personnes embarquées sur la fregate ont eu pour lui tous les procedés que meritait sa bonne conduite.

Amazone le 9 Fevrier 1829.
Vue par le Commandant,
Le Comte de ROSSI.

Le second de la fregate,
FEB. DU POINTES.

VERTALING.

Dewyl er geruchten aan den wal zyn verspreid geworden, geheel en al valsch ten opzigte van den Heer Anthony Bareth, s'Konings Loods, en het geenzins in het Fransche karakter ligt opgesloten de achting te onttrekken aan eenen man, reeds ongelukkig genoeg door een voorval waarvoor zich niemand kan behoeden, zoo betuigen wy redenen gehad te hebben om te vreden te zyn omtrent zynen yver en zyne werkzaamheid gedurende de stranding; terwyl allen aan boord van het fregat zich zoodanig omtrent hem hebben gedragen als zyn goed gedrag verdiende.

Amazone den 9den February 1829.
Gezien door den Kommandant,
(w. g.) Graaf de ROSSI.
De tweede in bevel,
(w. g.) FEB DE POINTES.

TRANSLATION.

A report has been circulated on shore injurious to the interest of Mr. Anthony Bareth, the King's Pilot. But it is not the French character to disregard the feelings of a man, rendered unhappy by an Event which no one could prevent; and from the time that the ship struck until she cleared, the zeal and activity of Mr. B. were to us perfectly satisfactory, and his good conduct called forth the consideration of every person on board.

Amazone, the 9th February 1829.
Approved by the Commander,
(Signed) Le Compte DE ROSSI.
The second in command,
(Signed) FEB. DU POINTES.

FROM THE ST. CHRISTOPHER ADVERTISER.

December 19, 1828.

Arrival of His Excellency the Governor.

On Friday last, the private-armed Ship Earl of Liverpool, Lieut. Claxton, R. N., Commander, arrived here, after a passage of 28 days from Bristol, having on board His Excellency Charles William Maxwell, Esquire, Captain General of this Government, his Lady, and Infant Daughter, and Major Williams, Private Secretary.

BERMUDA.

By H. M. S. *Aurora*, we have received the gratifying intelligence that the Mexican Navy is laid up: and we trust it will afford that Government an opportunity of discharging from their service the foreign adventurers whose conduct has disgraced their flag. On many occasions peaceful Merchant ships have been detained and plundered under various colours, and particularly in the neighbourhood of Key West, which was their resort; sometimes assuming the Spanish; at others the Buenos Ayrean; and even the Brazilian Flag.—It is true they have generally avoided insulting the English, but still we cannot help congratulating Commerce in general on being freed of such an annoyance; indeed the utility of such a force in the present circumstances of this republic, may very well be questioned; they have no trade to protect, and the annoyance they give the Spanish Commerce of the Island of Cuba has entirely alienated the good will of the Inhabitants, who might otherwise probably have joined them.—*Royal Gazette, Oct.* 14.

BARBADOS.

Distressing State of the Country.—A communication from a country correspondent of extensive means of information, and deeply interested in the agricultural state of the country, has just reached us, which it is most painful to us to say, contains information of a very alarming nature. We lately adverted to the unpromising appearance of the crop in many parts of the island: our fears seem to be too justly founded—indeed the prospect, in regard to *food*, is by far more alarming than we apprehended. The public will read with serious concern, and dismal forebodings, that, to use the language of our friend, "There has been no rain since the 17th October. The loss of the Sugar-crop sinks into insignificance when we reflect on the famine which is certainly approaching. I assure you there is *not ten weeks* food in the island. The Yam crop has failed—the Guinea-corn crop destroyed—no young potatoes coming on, as we have lost the season for planting—the old potaoes are cheap, because we are obliged to dig them out of the cane-land, and, besides, the worm is ravaging them. Having 3,000 slaves to feed and such heavy responsibility, makes me truly unhappy. We have the money to purchase food, but where is it to come from? *Can the Ports be opened?*"

To guard against such a dreadful evil as want of food, we would respectfully suggest that the Planters communicate with His Honor the President, who, if the necessity be apparent, will, no doubt, with his Council, give the subject consideration.—We apprehend that flour is dearer at Saint Bart's than it is here.—*Barbadian, Dec.* 6.

RESOURCES OF GREAT BRITAIN.

(*From the Caledonian Mercury.*)

Supposing a necessity to arise, and the interest or honour of our country to require that we should make a bold and determined stand against the formidable encroachments of Russia, or the insidious designs of a still nearer neighbour, is Great Britain in a condition to go to war? And all her resources such as to enable her to maintain a contest, either singlehanded or in coalition with other States having similar interests, and influenced by similar views? To these questions the French editors, or perhaps the Russian Machiavel, M. Pozzo di Borgo, in their name and character, have already answered *No*: and, upon the assumption that, happen what will, we must remain at peace, these newspaper sages, set on by the prime juggler behind their backs, have been pleased to indulge in a great deal of unseasonable mirth at our expense, to taunt us with our supposed imbecility, and to insult us with their mock commiseration for the political nothingness to which they think we are reduced. Our debt—our everlasting, inextinguishable debt—is the sheet-anchor of all the theories which have lately been promulgated in France under Russian influence. It is the millstone tied round our necks, which weighs us down with an insurmountable force of gravitation; it is the vulture which preys upon our liver, and drinks up the sources of vitality; it is an inveterate and incurable national disease, which, having gradually eaten into the core, has at length paralysed our national strength, and brought on premature decrepitude and decay; in short, it is every metaphorical and figurative calamity which the imaginations of these gentlemen can picture, and it has, in their wise opinion, reduced us to a state of such deplorable helplessness and infirmity, that any semi-barbarian autocrat, or French-petit-maitre king, can now safely contemn our power, and insult us with impunity. But we would humbly submit that this is reckoning a little too fast; and we would respectfully request all who entertain or promulgate such notions, to mark how a few plain facts will put them down. Colonel Evans, in his late interesting work on The Designs of Russia, has supplied these to our hand; and we shall use them without scruple in replying to the mischievous and ignorant declaimers whom we have just alluded to.

We lay it down then, as a proposition susceptible of being demonstrated, that "no financial considerations in reality exist, at the present time, to interdict any line of policy which the national honour or interest shall point out as expedient." India and Ireland are as yet comparatively unexplored mines for the Imperial Exchequer. In regard to the former, the late Marquis of Hastings, by far the ablest Governor-General whom this country has yet entrusted with the government of its Indian dominions, has placed it beyond a doubt that, with ordinary wisdom and prudence in the management of its affairs, an eventual surplus revenue, amounting to several millions sterling, might be made available from thence to the metropolitan state. And it is clear—if soil, populatien, sea-ports, and locality afford any criterion—that we have a right to expect that the latter may at length (especially when her political and religious dissensions are composed) be rendered capable of yielding a share to the general expenditure of at least ten or twelve millions annually, beyond what she at present contributes. These are not extravagant anticipations; and, whenever they are realised, which may be as soon as the Government chuses to act with ordinary wisdom and justice, England will be freed from the burden she has so long laboured under, of almost exclusively paying for both countries. Here, then, are sources of wealth and power which yet remain in a great measure to be explored, and which necessity at least, if we are susceptible of being influenced by no better motive, may compel us to cultivate. But there are other arguments and considerations far more striking and conclusive than any that can be deduced from a view of the capabilitties of India and Ireland.

The public revenue of Britain, in 1728, a period of profound peace and acknowledged prosperity, was under *l*7,000,000; and the then aggregate value of our exports and imports was under *l*14,000,000, or considerably less than one-seventh of their present amount, which is upwards of *l*100,000,000 sterling annually. Making the fullest allowance, therefore, for the change in the value of money, it is evident that the commerce, the public revenue, and the probable wealth of the nation, have intermediately been augmented in a far higher ratio than the number of the consumers. The latter, indeed, it is known, have scarcely been tripled, while it is manifest from the above statement, that the former have increased more than sevenfold. But there is another view which will evolve the results more in detail, and demonstrate the ludicrous fallacy of the French, or rather Russian calculations.

The four most expensive wars in which we have been engaged were—1. That of the Succession; 2. The Seven Years' War; 3. That of the revolted Colonies; and 4. The wars arising out of the French Revolution. 1. In the year 1715, being that immediately succeeding the first of these periods, our public revenue was about *l*6,000,000, and the interest or annuity payable out of it *l*3,350,000; thus leaving a clear surplus, available to the service of the state, of only *l*2,650,000. 2. In the year 1763 being the one immediately subsequent to the Seven Years' War, the income was *l*9,000,000, and the interest or annuity to be deducted from it nearly *l*5,000,000; leaving an available sum of *l*4,000,000, or nearly double that of the former period. 3. In 1784, being that immediately succeeding the conclusion of the American War and the recognition of the independence of the Colonies, the revenue was about *l*13,000,000, while the annuity payable out of it was above *l*9,000,000; thus shewing nearly the same surplus as in the former period.—But this is taken at a period of unexampled distress occasioned partly by panic, but chiefly by the exhaustion which succeeded a long distant, expensive, and disastrous contest. 4. In the year 1816, being that immediately succeeding the conclusion of the wars arising out of the French Revolution, our revenue may be put at considerably above *l*80,000,000, and the annuity payable out of it at rather more than *l*30,000,000, leaving an equal sum as available surplus, or nearly *eight times* the surplus of the former periods; and this after a war unexampled in its duration, and in the expenditure which it entailed upon this country. We may add, that the surplus revenue, after payment of interest, in 1793, was under *l*7,000,000; while in 1828, it considerably exceeded *l*22,000,000.

What, then, is the conclusion to be deduced from these facts? Why, that our resources increase with our danger, and that war, instead of crippling, tends rather to develope and expand the enterprise of our people.—At the last mentioned of the above periods, the receipts bore a much larger proportion to the annuity or interest chargeable on them than at any of the previous similar epochs; nay, if we even substitute the revenue of the past year for that of 1816, it will still be found that there is a manifest superiority in favour of the present time.—Now, as incumbrances and income are purely relative, and as the burdens and resources of a nation are not to be estimated by the absolute amount of the one or the other, but by the relative proportion which they bear; so it follows from the above statements, that however severely we may at present be pressed by debt, our ancestors were more so, and that our means have far outgrown the mortgages and obligations which we have found it necessary to incur under the pressure of particular circumstances and temporary emergencies.—"Notwithstanding the immense expenditure of the English Government," says Mr. Ricardo, "during the last twenty years, there can be little doubt but that the increased production on the part of the people has *more than compensated for it*. The national capital has not merely been unimpaired; it has been greatly increased; and *the annual revenue of the people, even after the payment of their taxes, is probably greater at the present time* (1821) *than at any former period of our history.*"—Pol. Econ. ch. 8.

What is it then of which we have to be afraid? Are we really destitute of "the sinews of war?" We entered into the contest with revolutionary France with an available surplus revenue of only *l*7,000,000, and we came out of it with a clear unincumbered income of *l*30,000,000. At present we have seen that the net surplus is *l*22,000,000, after nearly ten millions of taxes have been repealed, and every branch of our commerce, manufacturer, and industry is thriving and prosperous, notwithstanding all the rivalry we have had to encounter from the cheaper labour and lower taxes of the Continent. Are we then in such a predicament as to make it altogether prudent and safe for either Bourbon France or semi-barbarian Russia to contemn our power, to insult our Government, or to sing Io Pæans over our fallen greatness and political insignificance? The property tax, a war fund such as no other nation can command, would, in a case of strong exigency, be again placed at the disposal of Ministers, and would add twelve or fourteen millions to the clear income we already possess.—Have Pozzo di Borgo and his scribes adverted to this circumstance? or are they as ignorant of facts as they are unscrupulous about the means which they employ to accomplish their ends?

It is undoubtedly true that at the present moment Russia is the great disturber of European tranquillity, and her gigantic ambition threatens to upset that long established balance of power which the ablest and wisest politicians have considered it so indispensable to guard and maintain. But who can doubt that if Britain alone (to say nothing of France, which can scarcely look on with indifference while this great military power is extending her conquests and advancing her ugly paw upon Constantinople and the Levant) were to throw her weight into the scale against Russia, and to make common cause with Turkey, the Autocrat would be compelled to pause? There are two modes in which Russia might be successfully attacked by us, viz. in her commerce, and in her territory. On the subject of the former, Colonel Evans says:—

"Of late years the Russian Government has had the audacity to issue the most rigorous prohibitions in effect against our trade, for the protection of its infant manufactures. Accordingly our exports thither have diminished altogether in variety, and in value remain almost stationary; while her exports to this and other countries have increased by rapid strides; thus leaving a great balance in her favour. As a British market, therefore, compared with our present immense foreign commerce, Russia is a very inconsiderable and unimportant one, and what we obtain from thence we can produce with equal facility and convenience from Norway, Sweden, America, &c. But on the other hand, *every particle of their external trade lies completely at our mercy—a stroke of the pen in the King's Council at Windsor or Downing Street, at once puts an end to it*, and deprives them of every kind of sale or market for their overplus produce, which would be more felt, as it has been of late so greatly and lucratively augmented. Thus we may be perfectly assured, that there is no war which the Russians can be more reluctant to enter into, during their inferiority as a maritime state, than *one with us*. Nor can there be, in the nature of things, one which would so thoroughly disgust the boyards, or which must go so directly to shake the influence and popularity of the executive, if not endanger its stability."

Should we really be compelled to go to war with Russia, Colonel Evans points out the following methods by which she might be assailed in her territory, and made to feel that there still exists such a power as Britain, undiminished in greatness, and able to light around her the flames of a conflagration which would burn from the Caspian and the Caucasus to the Danube, and the Balkan, and from Archangel on the north to the Crimea on the south. This might be partly effected—

"1. By cutting off her commerce, and placing the interest of her nobles at variance with the projects of the Government.

"2. By attempting the destruction of her great naval depots at Cronstadt, Sebastapol, &c.

"3. By a predatory and properly supported series of incursions along her maritime frontiers, especially in the Black Sea, within the shores of which, and even in the rear of her line of military posts, she has a host of unsubdued, armed, indomitable mountaineer enemies, and by ruining every Government establishment.

"4. By aiding the Persians to recover the possessions wrested from them and to this end supporting them with a powerful detachment from the native Indian army, with a small British nucleus.

"Operations in the Caspian.—Fifteen Hundred or two thousand sailors, with an adequate supply of the native ship-wrights of Bombay, might be despatched to Astrabad and Balfurth, to construct a flotilla capable of driving the Russians for a couple of seasons, at least from that sea.

"5. By embarking a large corps of troops on board an allied fleet in the Gulf of Finland, to menace the flanks of the reserve of the Russian armies of Poland and Finland

"6. By efforts to create insurrections and a servile war.

"7. By bombarding Petersburgh, if that be practicable.

"8. By territorial armaments against Poland and Finland, having mainly and avowedly for their object the final and complete re-establishment of at least the former; Prussia and Austria to be indemnified for their losses."